Zdarzyło się dziś… 27 lipca 1861

27 lipca 1861 r. urodził się adw. Bernard Chrzanowski. Ukończył gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu, gdzie kierował tajnym Towarzystwem im. Tomasza Zana. Studiował na wydziałach filozofii i prawa w Krakowie i Berlinie. Od 1885 r. praktykował jako adwokat w Saksonii. W 1890 r. został adwokatem w Poznaniu. Podjął współpracę z Towarzystwem Pomocy Naukowej i Towarzystwem Czytelni Ludowych. W latach 1894-1896 wydawał tygodnik „Przegląd Poznański". Aktywnie angażował się w działalność Związku Sokołów Wielkopolskich, w roku 1895 był jego prezesem. Wielokrotnie był pełnomocnikiem Związku w procesach i postępowaniach administracyjnych. Od 1899 należał do tajnej Ligi Narodowej w Poznaniu, w ramach jej sekcji kulturalnej kierował akcją wydawania książeczek, obrazów historycznych, śpiewników i elementarzy, organizował także dla młodzieży pracującej wycieczki do Krakowa. W latach 1901-1910 był posłem do parlamentu Rzeszy. Politycznie powiązany ze środowiskiem endeckim, z którym poróżnił się po 1919 r. W latach 1909-1919 stał na czele Towarzystwa Demokratyczno-Narodowego w Poznaniu. Od 1913 r. działał też w Radzie Narodowej, która starała się koordynować inicjatywy polskie w zaborze pruskim. Wielokrotnie występował przeciwko germanizacji. W 1919 r. został podsekretarzem stanu w Ministerstwie b. Dzielnicy Pruskiej. W latach 1922-1928 był kuratorem Okręgu Szkolnego Poznańskiego, gdzie dbał przede wszystkim o rozwój szkolnictwa wiejskiego. W 1935 został senatorem RP. Związany był również ze skautingiem. Dla harcerzy wydał zbiór gawęd pt. „Z Ojczyzny".

W okresie międzywojennym zasiadał w Kapitule Orderu Odrodzenia Polski, w której był skarbnikiem.

Po wybuchu II wojny światowej, w grudniu 1939 r. wysiedlony przez Niemców z Poznania, zamieszkał w Warszawie. Zmarł 12 grudnia 1944 r. w Konstancinie.

Zasłużonym w walce z germanizacją był **również adw. Jakub Krotowski-Krauthofer, który urodził się 28 lipca 1806 r.** Pochodził z rodziny niemieckiej. Po ukończeniu studiów prawniczych

rozpoczął praktykę adwokacką w Poznaniu. Publikował artykuły na tematy prawnicze w „Tygodniku Literackim” i „Gazecie Wielkiego Księstwa Poznańskiego”, sympatyzując z polskością i wyrażając opinie antyniemieckie. W marcu 1848 r. przygotował pismo do króla pruskiego z żądaniem odbudowy państwa polskiego. W tym czasie wszedł w skład poznańskiego Komitetu Narodowego, ale nie znalazł poparcia wśród członków Komitetu, którzy uznali jego poglądy za zbyt radykalne. W tym czasie również zmienił nazwisko na Krotowski. Walczył w czasie Wiosny Ludów w 1948 r. Tego samego roku ogłosił niepodległą Rzeczpospolita Polską. Używał pieczęci z napisami „Polska Powstająca”. Po kilku dniach został aresztowany. Zwolniony w październiku 1848 r. powrócił do zawodu adwokata i prowadził procesy polityczne. W 1849 r. został posłem parlamentu pruskiego, w którym jako członek Koła Polskiego głosił radykalne hasła. Mandat poselski złożył po tym, jak odrzucono jego wniosek o potępienie rozbiorów Polski. Z powodu choroby niemal zaprzestał działalności. Zmarł 2 sierpnia 1852 r. w Berlinie.